

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ไปที่ไหนแต่กร้าวที่นั่น

ก่อนจ้งหัน

วันนี้พระมาฉัน ๓๒ ไม่มาฉัน หยุดไม่ฉัน ๒๓ องค์ พระในวัดนี้ ๕๕ องค์ นั่นดูซิ ท่านเป็นอย่างไร ท้องของท่านกับท้องของเราเหมือนกันนะ มีความหิวความกระหายเหมือนกัน แต่ท่านฝึกท่านอดเอา จะหิวบ้างในเรื่องอาหาร กินเมื่อไรก็อิ่มได้ แต่ธรรมนี้ลำบากมากนะ หนูนยากมากธรรม ขึ้นได้ยากลงได้ง่ายด้วย เรื่องอาหารการกินนี้กินเมื่อไรก็ได้ ให้พิจารณาการฝึกตนเพื่อความเป็นคนดี อย่างที่พระท่านฝึกนี้ท่านมีความหิวความกระหายเหมือนกันกับเรา แต่ใจเป็นเจ้าของผู้รับผิดชอบและรับเคราะห์กรรมต่างๆ เป็นเรื่องของใจ ท่านจึงฝึกทรมานเพื่อใจท่าน

เราก็ให้ต่างคนต่างรู้จักประมาณในทางฆราวาสก็ดี ไม่ได้ทำแบบพระแต่ทำแบบลูกศิษย์ของพระ มีแบบมีฉบับ มีกำหนดกฎเกณฑ์ฝึกหัดตัดแปลงตนเอง อย่าสุรุ่ยสุร่ายเกินไป กินไม่หยุดกินไม่ถอย มีเท่าไรฟุ้งเพื่อเห่อเหิม อะไรผ่านเข้ามาคว้ามับๆ เมืองไทยนี้เป็นเมืองลึงก็ไม่ผิดนะ ขอให้มื่ออะไรผ่านมา ยิ่งมาจากเมืองนอกแล้วยิ่งเร็วที่สุด ความคว้ามับๆ เร็วยิ่งกว่าลึง จึงสร้างเนื้อสร้างตัวได้ลำบากมาก เพราะเห็นสิ่งภายนอกดีกว่าสิ่งภายใน สิ่งภายในคือเรื่องของตัวไม่บำรุงรักษา ไม่รักไม่สงวนเพื่อเป็นเนื้อหนังของตน เห็นตั้งแต่อันอื่นดีกว่าเจ้าของๆ ก็น้อมรับสิ่งอื่นของคนอื่นผู้อื่นเมืองอื่นไปเสีย ยิ่งกว่าที่จะมองดูชาติของเจ้าของ นี่เสียนะเมืองไทยเรามีนิสัยอย่างนี้มา

หลวงตาบัวก็เกิดในท่ามกลางเมืองไทย ไม่ดีตรงไหนดำหนิ เพราะที่มาดำหนินี้ก็เพราะเอาธรรมพระพุทเจ้ามาฝึกตนเรียบร้อยแล้ว จึงได้มาสอนท่านทั้งหลาย เรื่องความหิวความโหยจนท้องเสีย ถึงขนาดจะตายในเวลาออกช่วยชาติ นี่เพราะความอดอาหารไม่ฉันๆ เห็นธรรมยิ่งกว่าอาหาร เพราะธรรมเป็นของเลิศเลอ แล้วก็เลิศเลอจริงๆ ด้วยอาหารมันอดขนาดไหนเราฉันเมื่อไรมันอิ่มได้ทันทีๆ แต่หิวกระหายทางด้านธรรมะนี้ฟันยากๆ จึงต้องบำรุงทางด้านธรรมะด้วยการบังคับบัญชาตนเอง ไม่ให้เป็นไปตามลำพังใจอย่างเดียวที่มันทะเยอทะยาน นี่ก็ได้ฝึกมาอย่างนี้ พระพุทเจ้าก็ฝึกมาสลบถึง ๓ หนฟังซิ ท่านทั้งหลาย เลยจากสลบก็ต้องตาย เป็นอย่างไรศาสดาของเรา ทุกข์หรือไม่ทุกข์ สวาก

ทั้งหลายก็เหมือนกัน บางองค์เดินจงกรมฝ่าเท้าแตก จักษุแตก จากการฝึกกรรมาน แต่ภายในจำขึ้นมาๆ แล้วจำขึ้นมาตลอดอนันตกาล นิพพานคือความเที่ยง อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา อันเป็นเรื่องของโลกสมมุตินี้เข้าไม่ถึงเลย ตลอดไปเลยนะนั่น ความทุกข์ยากลำบากในการฝึกฝนอบรมท่านคุ่มค้ำกัน แล้วถึงความบรมสุขตลอด เรียกว่านิพพานเที่ยง

ให้พากันคิดกันจำบ้าง อย่าฟังเพื่อห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองอู้อ้ำอูนน้ำ เกิดมาไม่รู้เนื้อรู้ตัวในเรื่องความลำบากลำบากอะไร มันไม่ได้ทำให้คิดนี่นะ เพราะมันสมบูรณ์พูนผล ทีนี้เวลาเหตุเกิดขึ้นอย่างนี้มันปรับตัวไม่ทันๆ แล้วนิสัยก็ไม่แก้ด้วย มีอะไรมาคว่ำมับๆ อันนี้ดีนะอันนั้นดีนะๆ ดีมีแต่ดีส่งมาจากของนอกๆ น้อมรับเขาๆ ไม่พินตัวแล้วตายทั้งเปล่าๆ นะ ตั้งเนื้อตั้งตัวไม่ได้เมืองไทยเราเป็นอย่างนั้น เห็นภายนอกดีกว่าภายใน เห็นของนอกดีกว่าภายในเลยเสียไปเรื่อยๆ ให้พลิกนิสัยสมกับชาวพุทธเราบ้างนะ ชาวพุทธยินดีในของมีอยู่ของตน นั่นเห็นไหม ท่านบอกให้ยินดีในของมีอยู่ของตน อย่าฟังเพื่อห่อเหิมเสียคนเสียชาติ

เด็กเกิดมาก็เอาผู้ใหญ่หนุนแหละเป็นแบบเป็นฉบับ เรียกว่าบุพพาคจารย์เป็นผู้สั่งสอน ลูกอบรมลูก ถ้าเป็นพ่อเป็นแม่ก็ดี ต้องเอาผู้ใหญ่เป็นแบบเป็นฉบับ ผู้ใหญ่เป็นลิงลูกก็ต้องเป็นลิงหลานเป็นลิง สุดท้ายสัตว์เลี้ยงอยู่ในบ้าน หมาก็เลยเป็นลิงไปตามๆ กัน แทนที่จะเป็นหมากลายเป็นลิงไป นี่เพราะความลืมนิดๆ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ไม่รู้ตัวคือเมืองไทยเรา มีอะไรมาคว่ำมับๆ รถยนต์เราไม่ได้ไปดูในครัวไฟรถยนต์มีก็คันไม่รู้ละ ในครัวไฟโรงทำอาหารรถยนต์มีก็คัน มอเตอร์ไซค์มีก็คันอยู่ในนั้นพิจารณาซิ ถ้าว่าหลวงตาพูดผิด พูดให้รู้เนื้อรู้ตัว อะไรให้อยู่พอเหมาะพอดีอย่าฟังเพื่อห่อเหิมเกินไป แล้วมันสร้างฝันสร้างไฟความเดือดร้อนแก่ตัวของเราเองแหละ ดิตหนีดิตลินซื้อผ่อนซื้อสดอะไรยุ่งไปหมด ซื้อไหนๆ ซื้อสดซื้อแห่งมันก็ซื้อมาเพื่อเผาเจ้าของมันแหละ ให้รู้จักประมาณนะ เลอะเทอะนะเมืองไทยเรา ไม่มีใครจะว่าได้แหละ นี่เอาธรรมมาว่า เรากราบธรรมทุกวันควรจะฟังเสียงอรรถเสียงธรรม อย่าฟังเพื่อห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว เสีย

อย่างท่านที่มาฝึกกรรมาน มาจากชาติชั้นวรรณะใดประเทศใดบ้าง เอาธรรมเข้าเป็นจุดศูนย์กลางน้อมเข้าสู่ธรรม ปฏิบัติตามธรรม อดทุกข์ยากลำบากอะไรท่านก็ทนๆ เพื่อความดีงามคือธรรมเป็นของเลิศเลอ ท่านก็ฝึกหัดเพื่อธรรมนั่นเอง ให้จำเอา เป็นแบบลูกศิษย์มีครูบ้างซิ เลอะๆ เทอะๆ ดูไม่ได้นะ มิหนำซ้ำเข้าวัดเข้าวาตอนเข้าตอนเย็นค่าๆ เราออกมาแล้วหลังไหลเข้าหลังไหลออก เมื่อวานนี้ก็ดู ถ้าได้ออกมาวันไหนดู มันไม่รู้จักเวล่ำ

เวลาไม่รู้จักประมาณ วัดท่านมีขอบเขตท่านมีข้อปฏิบัติ ถึงกาลเวลาที่จะจด หยุดการเข้า การออกในวัดอย่าเพ่นพ่านๆ ไม่ใช่ตลาด ท่านจึงดูเอา เมื่อวานนี้ก็ดูเอา ถ้าออกมาวันไหน ได้ดูแทบทุกวัน เพราะมันไม่รู้จักประมาณ

คำมิตเท่าไรมันยังเข้ายังออกไหลอยู่ ไม่รู้จักประมาณใช้ไม่ได้นะ ให้อุจก วัดนี้เป็น วัดฝึกฝนอบรมผู้คนให้มีขอบเขตเหตุผลมีหลักมีเกณฑ์ ไม่ใช่ยั่วเย้าๆ อย่างนี้นะ ออกมา วันไหนได้ดูทุกวันมันเป็นอย่างไร ก็เพราะประชาชนนี้มันไม่มีขอบเขต เข้ามาสู่ขอบเขตมัน ก็ขวางตาละซิ ต้องได้วังกันบ้าง เพราะในฐานะธรรมเป็นเครื่องสอนโลกและอาจารย์สอน ประชาชน ก็ต้องสอนกันบ้างซิ ให้อุจกกันจำเอานะ เข้าวัดนี้ถึงเวลาควรออกแล้วให้ออก อย่างทุกวันนี้ ๖ โมงเย็นมันจะเริ่มมีตให้ออกก่อน ๖ โมงเย็น เพ่นพ่านๆ ไม่ได้นะ อู๊ย ดู ไม่ได้นะ นี้อวดทนเอาจนอกจะแตกแล้วนะนี่ เคยเข้มงวดกวดขันตามหลักธรรมหลักวินัยมา ที่นี้ทางโน้นเข้ามาทางนี้เข้ามา ต่างคนก็ว่ามีหัวใจก็ว่ามาเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อความ เลอะเทอะมันไม่ได้บอกมันแฝงกันเข้ามา อันความเลอะเทอะนี้แหละที่ได้ดูอยู่ทุกวันนี้ นะ ให้อุจกกันจำเอานะ ที่นี้จะให้อุจก

หลังจันทัน

เทศน์เมื่อเช้านี้พากันรู้เนื้อรู้ตัวบ้างหรือเปล่าละ ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ลืมเนื้อลืมตัว ชาติไทยเรานี้รู้สึกว่เด่นมาก ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมลืมเนื้อลืมตัว สรุ่ยสรุ่ย เพราะเกิดมากับอยู่ข้าวอยู่น้ำ ไม่เคยเจออุปสรรคอันตรายใดๆ ในการครองชีพ พ่อแม่ปู่ย่าตายายพา ดำเนินมาด้วยความผาสุกร่มเย็น เป็นอยู่ข้าวอยู่น้ำเมืองไทยของเรา เลยไม่รู้จักทุกข์ ที่นี้เวลา เหตุการณ์เกิดขึ้นมานี้มันปรับตัวไม่ทัน เลยล้าหลังเขาละซิ เมื่อปรับตัวไม่ทันก็ล้าหลังเขา เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนเสมอให้อุจกเนื้อรู้ตัวบ้าง

ท่านทั้งหลายได้ไปพิพิธภัณฑกราบไหว้หลวงปู่มั่นบ้างหรือเปล่า เห็นไหมดูบริหาร ท่านดูซินะ ท่านเอามาเย็บปะติดปะต่อเห็นไหม ท่านเย็บปะติดปะต่อไว้ในตู้เพื่อเป็นคติดัวอย่างแก่พระแก่เณรแก่ประชาชนทั้งหลาย อย่าลืมเนื้อลืมตัว ฝ่าท่านทั้งปะทั้งขุน มีอะไร ท่านปะท่านขุนของท่าน ท่านไม่ติดไม่ตื้น ที่ท่านทำอย่างนั้นไม่ใช่ว่าท่านไม่มีนะ มีมาเท่าไร ท่านทานในสถานที่จำเป็นๆ ทั้งหมด สำหรับท่านใช้อย่างนี้ ความหมาย ไม่ใช่ว่าท่านจนเสียจริงๆ เรื่องการให้ทานใครก็ไหลเข้ามาๆ แต่ท่านนำออกไปสนับสนุนที่บกพร่องๆ ท่านมีอยู่แล้วทางนี้พอ นั่นละที่ท่านเอาไว้ให้เราทั้งหลายได้ดู

ใครจะมีความผาสุกร่มเย็นบรมสุขได้ยิ่งกว่าท่านอาจารย์มั่น นั้นละเศรษฐกิจธรรม คลังแห่งธรรม คลังแห่งบรมสุขอยู่ที่ท่านอาจารย์มั่น แล้วเวลาท่านแสดงออกมาเห็นไหม เอาผ้ามาเย็บปะติดปะต่ออะไรๆ ขาดๆ เชนๆ ข้างนอกพออาศัย เอา อาศัยไป ข้างในให้ รู้จักประมาณแล้วเป็นสุข ถ้าข้างนอกฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ข้างในก็มีแต่ฟืนแต่ไฟ ทั้งติดหนี้ติดสินพระรุงพระรังใช้ไม่ได้เลย ชื่อเงินสดเงินผ่อนเงินอะไรมันก็มาเผาเรานั้นแหละจะว่าไง เพราะเราไม่รู้จักรประมาณ ผ่านนี้ไปแล้วก็เอาอีกๆ เพราะนิสัยไม่รู้จักรประมาณ เผาตัวไปตลอดนะ

ตะกี้เราก็พูดถึงเรื่องราว ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เรายกตัวอย่างเช่น รถยนต์ มอเตอร์ไซด์ เป็นต้นเท่านั้นเอง นอกนั้นเป็นบริวารของกันและกัน เราจึงยกรถยนต์ รถ มอเตอร์ไซด์ รถยนต์มีที่คั่นในห้องครัวที่ทำอาหารนั้นนะ รถมอเตอร์ไซด์มีที่คั่น ที่นี้ย้อนถามเข้ามาอีก ในถ้อยในหม้อแกงนี้มีรถยนต์ มีมอเตอร์ไซด์ก็คั่นอยู่ในหม้อแกง มันอยากถามเข้ามาอย่างนั้น มันฟุ้งเพื่อขนาดที่ควรจะถามอย่างนั้นเราจึงถาม ถามเพื่อให้รู้เนื้อรู้ตัว อะไรที่พอดิบพอดีก็ให้รู้ว่าพอดี พอดีนั่นละเป็นสุข ถ้าเลยนั้นแล้วความสุขไม่มี

คำว่ารถยนต์ มอเตอร์ไซด์ ไม่ใช่ว่าไม่ให้มี ให้มีตามความจำเป็นๆ แล้วเป็นสุขๆ มีมากกว่านั้นเป็นทุกข์ ได้มาเพื่อแข่งดิบแข่งดีมาอวดเขา แล้วสุดท้ายเงินหาไม่ทัน ติดหนี้ติดสินเขา นั้นเห็นไหม สร้างนิสัยไม่ดีด้วยให้แก่ลูกแก่หลาน สร้างความทุกข์ให้แก่ตัวด้วย ไม่เป็นของดีเลย ให้พากันพิจารณา คือธรรมท่านสอนให้พอดิบพอดี ท่านไม่สอนให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ท่านสอนเป็นขั้นๆ สอนพระยิ่งสอนเด็ด ยกสัลเลขธรรม ๑๐ ประการมาสอนเลย เทียว อย่างพระปฐมมณฑานีบุตร ว่าเป็นธรรมกถึกเอก เกี่ยวกับการสอนพระ ท่านสอนยังงั้ท่านสอนพระถึงได้เป็นธรรมกถึกเอก ท่านเอาสัลเลขธรรม ๑๐ ประการนี้มาสอน

ผู้กำกับ หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย คอลัมน์ วิวาทะประจำวันนี้ มีข้อความดังนี้ครับ

วันสุดท้ายผ่านไปแล้วเมื่อวานนี้ (๓๐ กันยายน) สำหรับบรรดาท่านข้าราชการทั้งหลายที่เกษียณอายุ มีการมอบหมายงานจากมือคนเก่าสู่มือคนมาใหม่ แต่บางหน่วยงานเขาทำพิธีมอบหมายงานมาก่อนหน้านี้แล้ว

การนี้ก็ถึงสิ่งดี ๆ ย้อนอดีตที่ท่านสร้างไว้ในแผ่นดิน เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และพระศาสนา จะทำให้ท่านนอนตาหลับ ถ้าจะว่าเป็นบุญเป็นมหากุศลก็ไม่น่าจะผิดเปรียบได้กับการถวายทาน คือ ก่อนให้ก็ตั้งใจ กำลังให้ก็เกิดความปีติยินดี เมื่อให้ไปแล้วก็ตามระลึกถึง จะได้เกิดความอิมอกอิมใจมิรู้เลื่อน

ข้อยกเว้นคงจะมีสำหรับบางคนที่เกี่ยวข้องอายุราชการ คือระหว่างรับราชการ หาสิ่งดี ๆ มานึกย้อนความหลังไม่ได้ มีแต่วีรเวร มีแต่บาปอกุศลเต็มไปหมด ข้าราชการประเภทนี้ยังมีอยู่นะ เปรียบไปเหมือนตั้งคนอีรอตท่ามกลางคนหมู่มากกำลังนั่งอยู่ คนรอบข้างก็บ่นว่าเหม็น ครั้นจะลุกไปคนเขาก็จะจับได้ว่าเจ้าหมอนี้ก้นเนา นั่งทับอ๊องอยู่อย่างนั้นแหละ

วิธีที่จะประวิงเวลาให้นั่งอยู่ตรงนั้นได้นาน ๆ ทางหนึ่งคือ ขอตำแหน่ง ตำแหน่งที่ว่าเป็นคือตำแหน่งที่ปรึกษา อันตำแหน่งที่ปรึกษานี้จะมีความหมายก็ต่อเมื่อถูกเขาเชิญหรือเรียกเข้าพบเพื่อให้คำแนะนำเท่านั้น ถ้าไม่มีความจำเป็นเขาก็จะไม่เรียกเข้า เว้นเสียแต่จะใส่เกือก(ส สระอือ ก ไม่ใช่ ก สระเอือก) เข้าไปเสนอหน้าให้เกะกะลูกตาชาวบ้านเท่านั้น

ข้าราชการเกษียณมีใครบ้างที่มีพฤติกรรมตั้งว่ามานี้ ขอโปรดอย่าเข้าใจว่าเป็นการค่อนข้างกันเลย ความจริงก็คือความจริง จะให้เป็นเท็จไปไม่ได้เด็ดขาด

ข้าราชการบางคนที่เคยมีตำแหน่งใหญ่โต อาศัยพระเดชพระคุณบริหารงานอย่างเดียว พอเกษียณอายุออกไป บรรดาลูกน้องยกมือขึ้นวันทาท่วมหัว “ไปสู่ที่ขอบเออะพ่อคุณ”

ใครก็ตามที่โดนเข้าอย่างนี้ถือว่าโชคร้ายที่สุดในชีวิต เพราะคำขอร้องวิงวอนประโยค “ไปสู่ที่ขอบ” ใ้กับผีหรือวิญญาณของคนตายที่ออกจากร่าง ความหมายคือ ไปๆ ชะ อย่าได้มาห้วงหลัง หรืออย่าได้ตามมาหลอกมาหลอนกันเลย มีจริง ๆ อย่างเข้าใจว่าจะไม่มี

หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับประจำวันที ๒๙ กันยายน ในหน้า ๑๔ เป็นข่าวลือมกรอบ พาดหัวว่า เตรียมขับ “อุดม พันมหาเถรสมาคม) เห็นแล้วสะดุดตาอยากอ่าน ใจหนึ่งก็เอะใจว่า พล.ต.ท.อุดม เจริญ ก็เกษียณอายุราชการกะเขานี้มา พันวันที่ ๓๐ กันยายน ก็กลับบ้านไปไกวเปลให้หลานนอนแล้ว โฉนจะต้องเสียเวลามาขับไล่กันเล่า อ่านแล้วจึงถึงบางอ้อ

อ้อ..เพิ่งรู้นะเนี่ย ความจริงรู้มานานแล้วแต่สัญญาอนิจจาใจ คือลืมนไปสนิทเลย อีตาอุดมคนนี้มีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาของเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช และที่ปรึกษาของคณะกรรมการมหาเถรสมาคม (มส.) ตั้ง ๒ ตำแหน่งนะ

หลวงพ่พระครูอรุณกิจนันทคุณ เจ้าอาวาสวัดดอยลับงา จ.กำแพงเพชร และหลวงพ่พระอธิการ จิรวัดน์ อดตฺรโกโข เจ้าอาวาสวัดเสด็จแห่ง จ.เพชรบูรณ์ พร้อมด้วยสหธรรมิกรวม ๑๐ รูป ล้วนแต่เป็นศิษย์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านติดตามเรื่องนี้

มาตลอด ไล่บี้ดูคำสั่งให้เห็นกันจะจะ ใครลงนามแต่งตั้ง แต่ไม่มีให้ดู ขนาด ดร.อำนาจ บัวศิริ ผอ.กองกลาง ก็ได้แต่แบ้ๆ พุดอะไรไม่ออก

เออวะ ..รายพล.ต.ท.อุดม เจริญ นี้จะเข้าหลักเข้าเกณฑ์กับบทความที่เขียนวันนี้ หรือเปล่าหน้อ?

ปู่โอม

ต่อด้วย มติมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๗ มติที่ ๓๖๐/๒๕๕๗
เรื่อง เสนอขอแต่งตั้งที่ปรึกษามหาเถรสมาคม

ในการประชุมมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เลขานุการมหาเถรสมาคมเสนอว่า สมเด็จพระพุฒาจารย์ ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่ สมเด็จพระสังฆราช ประราชว่า ตามที่ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จะเกษียณอายุราชการ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ นี้ แต่เนื่องจาก พล.ต.ท. อุดม เจริญ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และได้สนองงานคณะสงฆ์มาด้วยดีโดยตลอด ทั้งในตำแหน่ง ผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และตำแหน่งเลขานุการมหาเถรสมาคม เป็นผู้ริเริ่มทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนานานาประการ อาทิการจัดทำโครงการปฏิบัติธรรมตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา ที่เหมาะแก่พุทธศาสนิกชนทุกกลุ่ม และดำเนินการขยายผลให้เป็นโครงการระหว่างประเทศ รวมทั้งการแก้ไขวิกฤติของวัดในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นไปด้วยดี มีความสงบเรียบร้อย นับว่าพล.ต.ท. อุดม เจริญ เป็นอุบาสกในพระพุทธศาสนาที่ทรงคุณค่ายิ่ง จึงเสนอขอแต่งตั้งให้พล.ต.ท. อุดม เจริญ เป็นที่ปรึกษาของมส.ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่เสนอ

ลงชื่อ พล.ต.ท.อุดม เจริญ

เลขานุการมหาเถรสมาคม

หลวงตา กำลังไปถามหาใครเป็นคนแต่งตั้งยังงี้ๆ ที่นี้ได้หลักเกณฑ์มาแล้วก็เอากันละ เท่านั้นละเราไม่พูด เราปล่อยให้พระสงฆ์ดำเนินงาน เราจะอยู่เบื้องหน้าหรือเบื้องหลังก็แล้วแต่เถอะ อยู่ได้ทั้งนั้นอิตาบวันี้ พระท่านได้หลักเกณฑ์แล้วท่านจะดำเนินการอีกที่ ท่านไปถามหากฎเกณฑ์มียังงี้ๆ นี้เขาออกมาแล้วเป็นกฎเกณฑ์ จะนำอันนี้แหละเข้า เท่านั้นละเราไม่พูดอะไร เรามอบให้พระท่านทำหน้าที่ เราจะคอยฟังและคอยแนะคอยอะไรตลอด

ประกาศหยดย้อยว่าทำความดีทั่วประเทศไทย พุทธนี้เราก็ดูไม่ได้ มันทำความดีทั่วประเทศไทย แต่มันทำความชั่วทั่วประเทศไทย ทั้งชาติ ทั้งศาสนา ทั้งพระมหากษัตริย์ ไม่พูดถึงเลย นี่ก็พระสงฆ์ไล่มันออกจากสำนักงานพุทธศาสนา เรายังเป็นหัวหน้า เขากันขึ้นถึงนายกเลยนะไม่ใช่ธรรมดา นายก็ยอมรับให้ออก ไม่ออกไม่ได้ หลักเกณฑ์มีอยู่ทุกอย่างๆ ถ้าขึ้นปล่อยไป ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะจม บอกตรงๆ เลยอย่างนี้ คนๆ นี้ไม่มีที่จะทำความดีแก่ชาติบ้านเมือง นอกจากทำความเสียหายแก่ทั้งชาติทั้งศาสนา พระมหากษัตริย์เท่านั้น จึงต้องให้ออก ไม่ออกไม่ได้ ฉิบหายหมด เรายัง

นายก็ฟังเองนี่ว่าไง ท่านก็ยอมรับ จึงให้ออก ให้ออกมันก็ขอยุ่จนครบเกษียณ ทางนี้ก็กำชับเข้าไป เวลาที่อยู่อย่าไปสร้างเหตุการณ์อะไรขึ้นในระยาะนี้ มันก็สร้างมาเรื่อยๆ อย่างนี้ มันฟังนายกเมื่อไร นี่มันบอกว่ามันได้ทำงานเป็นความดีความดีทั่วประเทศไทย แต่มันสร้างความฉิบหายทั่วประเทศไทยมันไม่พูด เข้าใจไหม เราแก้กันหมดนี้ สวนหมดกัน ตัวสำคัญคือตัวนี้เอง ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะเป็นใครถ้าไม่ใช่ตัวนี้ เพราะฉะนั้นมันจึงถือเราเป็นข้าศึกศัตรูก่อกรรมก่อเวร ไปที่ไหนยกเราโจมตีๆ ที่นี้บรรดาคนผู้ดีทั้งหลายมีศีลมีธรรมก็ค้ำนบ้าง เช่น พ.ต.ท.อะไรค้ำนมัน มันก็บีบบังคับให้ย้ายออกไปอยู่ที่ อ.กุดชุม จ.ยโสธร พอทราบเรื่องราวเราก็ใส่เข้าไปหานายกเลย เอาเหตุการณ์นี้เข้าไปฟังเลย นี่นายกกำลังพิจารณาเวลานี้ ท่านจะตามพิจารณาให้หมด ท่านว่า

คือเรานำเข้าไป ความโกหกของมันที่มาตมตุน เราก็นำเรื่องเหล่านี้เข้าไปเลย ถึงนายกอีกแหละนี่ก็ดี เราเป็นคนส่งเข้าไปเองเลย หลักฐานพยานยืนยันมี ไม่มีที่สะทกสะท้าน ของเราเป็นความจริงทุกอย่าง มันปั่นขึ้นมาทั้งนั้น เพราะฉะนั้นนายกจึงจะตามพิจารณา เอา ย้ายก็ย้าย ท่านว่าจัน จะตามพิจารณา แล้วควรประการใดแล้วท่านจะเอากลับคืนมา ท่านว่าจัน อย่างนี้ละไอ้ไปไหน แดกไปหมดนะ ไม่ทราบมันได้สร้างอะไรมา ไปที่ไหนแตกทั้งนั้นไอ้ไปไหน ไม่มีคำว่าประสาน ไม่มีในไอ้หมอนี่นะ มีแต่เรื่องแตกกระจัดกระจาย ไปที่ไหนแตกไปเรื่อยๆ อยู่อย่างนี้

ไปโจมตีเราที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปั่นขึ้นมาณะ มันละแต่งคนให้ไปดูที่สวนแสงธรรม ว่ามีแม่ชีทำหกคนรูปปฏิบัติเราอยู่ แต่มันยังไม่ได้พูดว่าแม่ชีนี้มาสมัครเป็นเมียหลวงตาบัว มันไม่ได้พูดเท่านั้นเอง แล้วที่นี้มันมีที่ไหน ในสวนแสงธรรมใครเห็นแม่ชีไปเกี่ยวข้องกับเรา เพียงแต่เคลื่อนที่ออกมาประตูกฎิเท่านั้นมันก็รู้แล้วๆ แล้วแม่ชีที่ไหนพิจารณาซิ นี่ละมันปั่นขึ้นมาโจมตีเราที่สนง.ตำรวจแห่งชาติ ทางลูกศิษย์คือ นายพ.ต.ท.นี้

ฟังไม่ได้เลยก็ค้านขึ้นมา พอค้านขึ้นมามันก็กลั่นแกล้งทันที บังคับให้ย้ายคนนี่ เพราะฉะนั้นจึงถูกย้ายไปโน่น ทีนี้เราก็ตามอันนี้เข้าไปอีก เดี่ยวนี้กำลังตามกันอยู่ เรื่องราว มันเป็นอย่างนี้

ตัวนี้ไปไหนเป็นอย่างนั้นนะ พิสูจน์จริงๆ ฆาตกรรมมันเป็นยังไง เกิดขึ้นมาเพื่อทำลายชาติ ทำลายศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยถ่ายเดียวเท่านั้นหรืออย่างไร เราอยากถามว่า อย่างนี้ มันไม่มีความดีที่จะประสับประสานให้ชาติบ้านเมืองทั้งหลายอยู่เย็นเป็นสุข มีแต่เรื่องไปที่ไหนแตกร้าวนั้น ยุแหย่ก่อวินาศกรรมไปหมดนะ คนๆ นี้เป็นอย่างนั้นตลอดมา เราพูดเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นการพูดถ้าผิดให้ค้านมา บอกเลย ก็ไม่มีใครค้าน เพราะเหตุไร เพราะเป็นของจริงล้วนๆ เราแสดงออกไป เราไม่มีเอินมีเอียง คำว่าเอินเอียงเราไม่มี จะเป็นธรรมล้วนๆ ตลอดไปเลย อันนี้มันปั่นขึ้นมาๆ ตลอดไป ปั่นขึ้นมายุแหย่ก่อวินาศกรรมเพื่อทำลายทั้งนั้นไอนี้ละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz